

ΤΕΙ

Δικαίωμα στη δουλειά ή «στα χαρτιά»;

Στην εκρηκτική κατάσταση που έχει διαμορφωθεί στα ΤΕΙ, η κυβέρνηση και οι ακόλουθοί της έρχονται να προωθήσουν την παραπέρα υποβάθμιση. Υπηρετώντας τις ανάγκες των επιχειρήσεων για φθηνούς εργαζόμενους φτιάχνουν πτυχία που να μην έχουν καμία επαγγελματική προοπτική και κατοχύρωση, χωρίς αντίκρισμα. Το σχέδιό τους έχει πολλές πλευρές και ολοκληρώνεται μέσα από τη διαμόρφωση των προγραμμάτων, του περιεχομένου των σπουδών και από την ίδια τη λειτουργία των ΤΕΙ στα μέτρα των εταιρειών.

Ο κόμπος στο χτένι...

«Δεν πάει πιο κάτω» θα έλεγε κανείς με την κατάσταση στα ΤΕΙ ενώ νέα στοιχεία βγαίνουν καθημερινά στη φόρα. Οι ίδιοι οι σπουδαστές ξέρουν καλά πως δεν τους αξίζει να τρέχουν πανικόβλητοι για ένα δωμάτιο σε εστίες που δεν φτάνουν ούτε για το 2% των σπουδαστών. Για μια θέση στις ασφυκτικά γεμάτες αίθουσες που δεν επαρκούν, για τα περισσότερα από τα εργαστήρια που έχουν λίστες αναμονής, για υλικά και αναλώσιμα που κοστίζουν από 80-500 ευρώ, για συγγράμματα που καλούνται να πληρώσουν ή για κακογραμμένες σημειώσεις που δεν πληρούν τις ανάγκες των σπουδών τους. Το «πακέτο» αυτό έρχεται ακολουθώντας να συμπληρώσει ένα πτυχίο χωρίς αξία αφού δεν κατοχυρώνει την ολόπλευρη γνώση ούτε της επιστήμης, ούτε τη γνώση πάνω στο επάγγελμα που θα ακολουθήσουν.

Και σε όλη αυτήν την κατάσταση που συνειδητά η κυβέρνηση και το ΠΑΣΟΚ έχουν διαμορφώσει από τη γέννηση των ΤΕΙ ως σήμερα, ΔΑΠ και ΠΑΣΠ έρχονται να αποπροσανατολίσουν την ανησυχία των σπουδαστών επικεντρώνοντας την κουβέντα στα Προεδρικά Διατάγματα για τα «Επαγγελματικά Δικαιώματα». Λες και η περιγραφή των δυνατοτήτων των αποφοίτων θα σημάνει και την επαγγελματική κατοχύρωσή τους!

Ανάγκη η αποσαφήνιση του χαρακτήρα των ΤΕΙ

Ο ίδιος ο ερμαφρόδιτος χαρακτήρας των ΤΕΙ είναι η βασική ρίζα του προβλήματος. Μέσω των ευρωπαϊκών κονδυλίων και των ΕΠΕΑΕΚ (Επιχειρησιακά Προγράμματα Εκπαίδευσης και Αρχικής Επαγγελματικής Κατάρτισης) φτιάχνονται ακόμα και σήμερα σχολές που δεν εξυπηρετούν κάποιον κεντρικό σχεδιασμό για την κάλυψη των αναγκών της κοινωνίας και της χώρας αλλά τις ανάγκες των επιχειρήσεων και των τοπικών συμφερόντων.

Χ α ρ α κ τ η ρ ι σ τ ι κ ό παράδειγμα αποτελεί το τμήμα «Βιομηχανικής Πληροφορικής» του ΤΕΙ Καβάλας που δεν

φτιάχτηκε για να δίνει ένα πτυχίο που να περιλαμβάνει την πλήρη γνώση πάνω στην επιστήμη της Πληροφορικής παρά μόνο αποσπασματικές γνώσεις και δεξιότητες.

Όπως ξεκάθαρα αναφέρει και ο Οδηγός Σπουδών «αντικείμενο της Βιομηχανικής Πληροφορικής είναι η παραγωγή και αξιοποίηση Μεθόδων, Υλικού και Λογισμικού από τις περιοχές της Επιστήμης των Υπολογιστών, των Επικοινωνιών, της Ηλεκτρολογίας, της Μηχανολογίας και των Μαθηματικών».

Λίγο από όλα και κάποιες πρόσκαιρες δεξιότητες, για να το κάνουμε λιανά, που προφανώς αποτελούν γνώση μιας χρήσης και δεν μπορούν να σου παρέχουν επαγγελματική

Μεσα από τα ευρωπαϊκά κονδύλια και το ΕΠΕΑΕΚ, φτιάχνονται ακόμα και σήμερα σχολές αποκλειστικά για τις ανάγκες των επιχειρήσεων και των τοπικών συμφερόντων

κατοχύρωση αφού δεν γνωρίζεις στο σύνολο ό,τι χρειάζεται ούτε για να γίνεις πληροφορικός, μαθηματικός, μηχανολόγος ή ηλεκτρολόγος!

Σχολές μανιτάρια χωρίς εργασιακές θέσεις

Εργασιακή ανασφάλεια, ανεργία, ετεροαπασχόληση και τεράστια μερική απασχόληση αντιμετωπίζουν οι απόφοιτοι των ΤΕΙ, τα τμηματικά συμβούλια των οποίων λειτουργούν ήδη στο πολυπόθητο πνεύμα της «Αυτοτέλειας», της «Αυτονομίας» και της «Αξιολόγησης».

Ακολουθώντας τα ιδανικά αυτά διαμορφώνουν τίτλους σχολών «ελκυστικούς» και «πολλά υποσχόμενους» για να προσελκύσουν σπουδαστές ενώ στην ουσία οι σπουδές τους δεν θα έχουν καμία επαγγελματική προοπτική.

Ανέκδοτο κοντεύει να γίνει το περσινό περιστατικό στο ΤΕΙ Χαλκίδας όπου σε συνέλευση του τμηματικού συμβουλίου «κατατέθηκε πρόταση για τη δημιουργία 6 νέων τμημάτων

ανάμεσά τους και τμήμα που θα παράγει αποφοίτους μηχανικούς οχημάτων οι οποίοι θα εργάζονταν, υποτίθεται, ως εμπειρογνώμονες για τη διενέργεια ποιοτικών ελέγχων για εξαρτήματα αυτοκινήτων (συστημάτων κίνησης κτλ).

Στην εύλογη τοποθέτηση της Πανσπουδαστικής ότι αυτό είναι ανήκουστο εφ' όσον δεν υπάρχει αυτοκινητοβιομηχανία στην Ελλάδα που να απορροφήσει τους αποφοίτους η απάντησή τους ήταν να φτιαχτεί τότε τμήμα όπου οι απόφοιτοι να ασχολούνται με τα εξαρτήματα τρένων! Περιπτώ να πούμε ότι τα τμήματα αυτά δεν θα είχαν καμία υλικοτεχνική υποδομή» μας είπε ο Φίλιππος Φλουσκούνης, που συμμετείχε στη συνέλευση ως εκπρόσωπος της Πανσπουδαστικής.

Τέτοιος είναι ο «κεντρικός σχεδιασμός» του κράτους τους που μόνοι τους οι καθηγητές αποφασίζουν πρώτα τι σχολές θα φτιάξουν προβλέποντας τις «ανάγκες των επιχειρήσεων» όπως λένε! Μετά αποφασίζουν αυθαίρετα ποιος θα είναι ο αριθμός των εισακτέων και εφ' όσον αποφοιτήσει και η πρώτη φουρνιά, ψάχνουν τότε να βρουν ποια επαγγελματικά δικαιώματα θα μοιράσουν, «στα χαρτιά» πάντα!

Κάπου εδώ χωρά και η «Αξιολόγηση», κατά την οποία διαπιστώνεται αν το τμήμα (που οι ίδιοι με την έγκριση του Υπουργείου έχουν φτιάξει) «ανταποκρίνεται στις ανάγκες της αγοράς».

Στις πολλές περιπτώσεις όπου αλλάζουν οι τίτλοι των τμημάτων και τα προγράμματα, λόγω λάθους στη «μαντεψιά» του τι χρειάζονται τελικά η αγορά, οι απόφοιτοι μένουν έρμαιο στις ορέξεις των επιχειρήσεων με ένα πτυχίο που δεν κάνει ούτε για κορνίζα. Λες και μιλάμε για ελαττωματικά προϊόντα που βγήκαν στο εμπόριο και αποσύρονται! **Ετσι, ακριβώς βλέπουν τους σπουδαστές.**

Πιστοποίηση, της πιστοποίησης, ώ πιστοποίηση...

Να κλίνουν σε όλες τις πτώσεις τη λέξη πιστοποίηση και να μαζεύουν τσουβάλι τη χαρτούρα των ψευδο-πιστοποιητικών γνώσης θέλουν τους σπουδαστές. Μια δια βίου περιπλάνηση από κατάρτιση σε επανακατάρτιση και από πόρτα σε πόρτα είναι το μέλλον που ονειρεύονται για τους σπουδαστές οι κυβερνήσεις και το κεφάλαιο. Ενώ, δηλαδή, το πτυχίο θα έπρεπε να αποτελεί τη μόνη

Κάθε νέος γράφεται σε μια σχολή για να πάρει ένα πτυχίο που θα του εξασφαλίζει δουλιά για μια ζωή που του αξίζει να ζήσει

προϋπόθεση για να βρει κάποιος δουλιά και για να μπορεί να τη βγάλει εις πέρας, αυτοί πετσοκόβουν μαθήματα και εργαστήρια με την υποχρηματοδότησή τους, ώστε η ελλιπής γνώση να οδηγεί αναγκαστικά στην ανάγκη επανακατάρτισης και μάλιστα μετά τουχτερού αντίτιμου. Καθεστώς είναι πια οι σπουδαστές που βρίσκονται στην πρακτική άσκηση και συνειδητοποιούν ότι λίγα από αυτά που διδάχθηκαν τους βοηθούν στην εργασία τους.

Πολιτική επιλογή η ανασφάλεια

Το παράδειγμα με τους αποφοίτους της νοσηλευτικής και των σχετικών σχολών είναι το πιο ξεκάθαρο όσον αφορά το τι σημαίνει αντικειμενική-αντιλαϊκή πολιτική όχι μόνο για τους σπουδαστές αλλά ολόκληρο το λαό και ποιες είναι οι ανάγκες που υπηρετεί αυτή η πολιτική. 20.000 είναι οι κενές θέσεις νοσηλευτών την ώρα που τόσοι νοσηλευτές είναι άνεργοι ή δουλεύουν σε άσχετες δουλιές. Με τις πιο απλές μαθηματικές πράξεις μπορεί ο καθένας να δει ότι αν υπήρχε η πολιτική βούληση και η κεντρική κατεύθυνση να φτιαχτεί ένα ολοκληρωμένο σύστημα υγείας που να καλύπτει τις ανάγκες όλων των κατοίκων της χώρας, των εργαζομένων, που να περιλαμβάνει από πρωτοβάθμια φροντίδα υγείας μέσα από ένα δημόσιο σύστημα μέχρι νοσοκομειακή περίθαλψη, όχι μόνο θα έβρισκαν δουλιά όλοι οι άνεργοι γιατροί και νοσηλευτές αλλά θα υπήρχε και μεγάλη ανάγκη για ακόμα περισσότερους! Ωστόσο η κερδοφορία των μεγαλοεπιχειρηματιών που επενδύουν στην Υγεία θέλει τους εργαζομένους διαρκώς στην ανασφάλεια, χωρίς εργασιακά δικαιώματα και σταθερή δουλιά για να μπορούν να συμπιέζουν τους μισθούς προς τα κάτω. «Στις ιατρικές δομές -τις οποίες μπορεί πια

να ανοίξει κάθε μεγαλοεπιχειρηματίας με το βάρος των εξόδων της νοσηλείας να εναπόκειται στους ίδιους τους ασθενείς- προσλαμβάνουν όσο πιο μικρό αριθμό νοσηλευτών μπορούν, ώστε να μειώνουν το κόστος. Με συμβάσεις έργου και μισθούς μέχρι τα 800 ευρώ, οι νοσηλευτές μπορεί να κάνουν να δουν μισθό και 5-6 μήνες. Ενώ, πολλές φορές επειδή δεν αρκεί το προσωπικό αναγκάζονται να κάνουν και δουλιές μαγειρείων παράλληλα με την περίθαλψη» δήλωσε στον Οδηγητή ο Δημήτρης Παναγιωτόπουλος, μέλος του ΔΣ του Σωματίου Προσωπικού Ιδιωτικών Κλινικών και συμπληρώνει αναφερόμενος στο ζήτημα της εξίσωσης των ΚΕΣ με τα ΤΕΙ: «Σήμερα ήδη τους ίδιους πενιχρούς μισθούς και την ίδια ανασφάλεια αντιμετωπίζει ένας απόφοιτος νοσηλευτικής σχολής είτε προέρχεται από ΑΕΙ, ΤΕΙ, ΤΕΕ, ΚΕΚ ή ΙΕΚ».

Στο ίδιο μέτωπο εργαζόμενοι και σπουδαστές

Ετσι, ο αγώνας των σπουδαστών έρχεται αναπόφευκτα να συναντήσει τον αγώνα των εργαζομένων. Κάθε νέος άνθρωπος γράφεται σε μια σχολή όχι από χόμπι, αλλά για να πάρει ένα πτυχίο που θα του εξασφαλίζει δουλιά, ένα μισθό αντίστοιχο με τις σύγχρονες ανάγκες, μια ανθρώπινη εργασιακή πραγματικότητα με ασφαλιστικά δικαιώματα, κατοχυρωμένη την ιατρική περίθαλψη μέχρι και τη σύνταξη για τη ζωή που του αξίζει να ζήσει. Η πάλη για μια Ενιαία Ανώτατη Εκπαίδευση -για σχολές που θα προσφέρουν επιστημονική ολόπλευρη μόρφωση και ειδικευση πάνω στο αντικείμενο των σπουδών- και για ένα δημόσιο σύστημα επαγγελματικών σχολών -για επαγγέλματα που δεν απαιτούν τη γνώση μιας επιστήμης- είναι πάλη κοινή με τον αγώνα των εργαζομένων για κατοχυρωμένα ασφαλιστικά δικαιώματα, για κατώτερο μισθό στα 1.400 ευρώ και σταθερή δουλιά με 7ωρο-5ήμερο-35ωρο.

Αλεξάνδρα Λυμπέρη

ΠΑΝΤΕΪΚΟΣ ΞΕΣΗΚΩΜΟΣ

Αυτά βγάζουν τους σπουδαστές στους δρόμους

Αξιολόγηση «για να μάθουμε ποια είναι τα προβλήματα» απαιτούν με μια φωνή ΔΑΠ και ΠΑΣΠ σε όλα τα ΤΕΙ της χώρας. Ξέρουν πολύ καλά και εκείνοι και οι εντολοδόχοι τους από τα επιτελεία των δύο κόμματος ότι οι σπουδαστές αγανακτούν και απαιτούν λύσεις στα προβλήματα που τους ταλαιπωρούν καθημερινά και τους αναγκάζουν να ξοδεύουν χιλιάδες ευρώ. Οι δύο δυνάμεις έρχονται να τους χρυσώσουν το χάπι της υποβάθμισης. Το παραμύθι πως η αξιολόγηση έρχεται για να «καταγράψει τα προβλήματα» που ωστόσο η ίδια η πολιτική τους έχει δημιουργήσει, το χρησιμοποιούν ως δούρειο ιππο. Η αξιολόγηση που ευαγγελίζονται θα γίνεται με τα κριτήρια και τις «αξίες» που όλοι αυτοί τόσο καλά υπηρετούν και μας το έχουν αποδείξει. Ωστε να συνδέονται τα ΤΕΙ όλο και περισσότερο με τις επιχειρήσεις, στη λογική της ανταγωνιστικότητας και της επιχειρηματικότητας, ώστε καλύτερα να παράγουν εργαζόμενους που δεν θα έχουν τα προσόντα για να απαιτούν τα δικαιώματα που τους ανήκουν. Ωστόσο, άμα κόπονται τόσο να μάθουν ποια είναι τα προβλήματα των ΤΕΙ, στον παρακάτω πίνακα παρουσιάζουμε τα στοιχεία που συγκέντρωσε η Πανσπουδαστική για τη στέγαση, τα εργαστήρια, τα υλικά και αναλώσιμα. Αυτά είναι τα προβλήματα που κατέβασαν τόσους σπουδαστές στους κεντρικούς δρόμους της Αθήνας και της Θεσσαλονίκης στα συλλαλητήρια που καλούσε το Πανελλαδικό Συντονιστικό των ΤΕΙ στις 11 Γενάρη.

Πόλεις	Εστίες μόνο για το 2% των σπουδαστών	Εργαστήρια με λίστες αναμονής. Υλικά και Αναλώσιμα που πληρώνουν οι σπουδαστές.
Αττική	Δεν υπάρχει εστία για τα ΤΕΙ. 300/42.500 σπουδαστές φιλοξενοούνται σε εστίες των ΑΕΙ	Την ώρα που κάποια εργαστήρια κλείνουν... σε άλλα το κόστος των αναλώσιμων φτάνει ως και τα 500 ευρώ
Αρτα	75/3.000 φιλοξενούμενοι σπουδαστές	
Γιάννενα	200/2.500 φιλοξενούμενοι σπουδαστές	30-50 ευρώ από το Α' Εξάμηνο
Ηράκλειο	320/9.000 φιλοξενούμενοι σπουδαστές	80 ευρώ/εξάμηνο
Θεσσαλονίκη	200/15.000 φιλοξενούμενοι σπουδαστές	100 ευρώ το εξάμηνο για υλικά εργαστηρίων που σχεδόν όλα έχουν λίστες αναμονής
Καβάλα	390 δίκλινα δωμάτια εστίας	Εργαστήριο έχει κλείσει στη ΣΔΟ. Αίθουσες εργαστηρίων που δεν επαρκούν
Καλαμάτα	Κανένας δεν μένει σε εστία!	Λίστες αναμονής που εμποδίζουν τους σπουδαστές να πάρουν πτυχίο!
Κοζάνη	480 δωμάτια	80-100 ευρώ/εξάμηνο
Πάτρα	200/15.000 φιλοξενούμενοι σπουδαστές	170 ευρώ
Χαλκίδα	400/6.000 φιλοξενούμενοι σπουδαστές	Εργαστήρια δεν έχουν ξεκινήσει ακόμα!

Ας λύσουν αυτά τα προβλήματα -που η πολιτική που πιστά υπηρετούν έχει δημιουργήσει- και θα τους πούμε και τα υπόλοιπα μετά!